

UNIVERSITATEA “BABEȘ-BOLYAI”
FACULTATEA DE STUDII EUROPENE
Departamentul de Relații Internaționale

Rezumatul tezei de doctorat

***Managementul sportiv și efectul acestuia
privind schimbarea atitudinilor în cadrul
procesului de pace între națiuni. Cazul arabo-
israelian***

Conducător științific: Prof. Dr. Vasile Puscas

Student-doctorand: Ahmad Natour

Cluj-Napoca

Decembrie 2014

CUPRINSUL TEZEI

Capitolul	Cuprins	Pag.
I.1	Introducere	4
I.2	Intențiile cercetării	5
I.3	Stadiul actual al cunoașterii	6
I.4	Importanța prezentei cercetări	6
I.5	Sinteza literaturii de specialitate	7
II	Metodologia cercetării	11
II.1	Obiectivele cercetării	11
II.2	Ipoteza cercetării	11
II.3	Întrebările cercetării	11
II.4	Variabilele independente	12
II.5	Abordarea cercetării prin metodele mixte	13
II.6	Cercetarea calitativă	14
II.7	Cercetarea cantitativă	14
II.8	Studiu de caz	14
II.9	Designul cercetării	15

II.10	Eșantionul de participanți	15
II.11	Stadiul 1: calitativ	17
II.12	Metoda de cercetare: Interviuurile semi-structurate	18
II.13	Metodele utilizate în analiza calitativă - Analiza de conținut	18
II.14	Metodele utilizate în analiza cantitativă - cum au fost analizate datele și categoriile	18
III	Rezultatele cercetării	19
III.1	Rezultatele obținute pe baza cercetării calitative	19
III.2	Rezultatele cantitative	24
IV.1	Concluzii	28
IV.2	Un model de schimbare a atitudinilor în societate privind legătura dintre organizarea de evenimente sportive și soluționarea prin cooperare a conflictelor	31
IV.3	Contribuția prezentei cercetării la cunoaștere	33

I. INTRODUCERE

Prezenta cercetare își propune să examineze influența exercitată, la nivelul factorilor decizionali, de contribuția sportului la avansarea proceselor de pace și de capacitatea sa de a modifica pozițiile și opiniile exprimate în cazul situațiilor conflictuale dintre diverse societăți și state, precum și în promovarea cooperării internaționale.

Lucrarea se bazează pe un studiu de caz privind „Conflictul israeliano-palestinian, de la întemeierea statului Israel și până în vremurile actuale”.

În primul rând, aș dori să subliniez faptul că în timp ce sunt scrise rândurile de față, statul Israel se află în miezul unui război împotriva palestinienilor din Gaza, un război în care adjudecarea victoriei de către o tabără sau cealaltă nu pare a se întrevădea la orizont, victimele create și efectele devastatoare ale acestui conflict, de ambele părți ale baricadei, producând serioase daune socio-economice amândurora. Cu toate acestea, în paralel cu evenimentele de pe teatrul de luptă, au fost purtate negocieri mediate secrete și deschise în scopul ajungerii la o încetare a focului și la o soluționare pe termen lung a conflictului. Până în prezent, nu s-a înregistrat un progres major în acest sens, cu excepția calmului relativ care a revenit în regiune în urma unui armistițiu bilateral.

Conflictul arabo-israelian reprezintă una dintre cele mai dificile și mai complexe situații de acest gen din lume. Un conflict care s-a manifestat timp de decenii întregi înainte de înființarea unui stat nu poate dispărea odată cu întemeierea acestuia. Cu alte cuvinte, așa cum subliniază și Al Haj, „crearea statului nu a pus capăt conflictului israeliano-arab. Ba dimpotrivă, conflictul a escaladat și elementul palestinian a devenit centrul acestui conflict, dacă nu însăși inima acestuia.” (Al Haj, 1996).

Mai mult decât atât, tensiunile legate de subiectul arabo-israelian sunt de natură să distragă atenția de la alte probleme. Cu toate acestea, esența problemei nu rezidă în dezacordurile dintre arabi și israelieni, dintre națiunile moderate și cele radicale, sau chiar dintre persoanele religioase și cele laice, ci în decalajul dintre cei aflați la cârma

statelor aflate într-o situație de continuă deteriorare și masa enormă a unui proletariat condamnat la o educație precară și la niveluri ridicate de șomaj. Astfel, palestinienii sunt prejudiciați de către propriii lor liderii, care mențin acele dogme stricte ce îi împiedică să ajungă la un progres semnificativ (Anderson, 2001).

De aici, importanța de a influența factorii decizionali de la nivel guvernamental în sensul cooperării acestora cu omologii lor de peste hotare. Această influență, pe care, în opinia mea, o poate exercita „managementul sportiv,” poate avea un real impact, oricât de redus ar fi acesta, asupra punților de legătură deja create în vederea ajungerii la acorduri și la soluționarea conflictelor.

Încă de la începuturile istoriei, percepția încetățenită este aceea că sportul are potențialul de a îmbunătăți relațiile internaționale de cooperare, de a determina modificarea pozițiilor adoptate de către grupări și lideri, și chiar de a avea un rol catalizator pentru pacea între popoare. Forța sporturilor derivă din capacitatea lor de a favoriza apropierea dintre state și popoare, de a le uni și reconcilia pe acestea, confruntările sportive facilitând interacțiunea pozitivă dintre grupări și state, cunoașterea reciprocă, eliminarea barierelor, întâlnirile culturale și inspirația reciprocă în domeniul educației, culturii și sportului.

În plus, sportul implică și alte domenii, cum ar fi mass-media și economia, precum și cooperarea dintre state în alte sfere. Întâlnirile sportive pot genera schimbări atitudinale și de opinie la nivel de comunități, echipe și state, prin implicarea factorilor decizionali în managementul sportiv.

Managementul sportiv, în opinia noastră, poate determina factorii decizionali de la nivel parlamentar să acționeze în vederea promovării sportului ca pârghe socio-economică și politică.

Cuvinte cheie: cooperarea internațională, schimbarea atitudinilor și opiniilor, managementul sportului, soluționarea conflictelor, conflictul arabo-israelian, procesul decizional

I.2 INTENȚIILE CERCETĂRII

- De a examina în ce măsură influențează sportul schimbarea percepțiilor și atitudinilor privind procesul de pace în rândul funcționarilor publici și al factorilor decizionali.
- De a dezvolta un model care să reliefeze modul în care cooperarea în domeniul activităților sportive poate conduce la o schimbare a atitudinilor privind procesele de pace între națiuni.

I.3 STADIUL ACTUAL AL CUNOAȘTERII

Până la momentul actual nu au fost efectuate cercetări cu privire la efectul colaborării sportive asupra schimbării atitudinale.

- Contribuția pe care prezenta cercetare o va aduce la cunoaștere va determina o schimbare de atitudine privind procesul de pace.
- Prezenta cercetare va atrage atenția asupra modalităților în care sporturile pot facilita soluționarea conflictelor locale și internaționale.

I.4 IMPORTANȚA PREZENȚEI CERCETĂRII

Influența sporturilor organizate asupra factorilor decizionali în ceea ce privește schimbarea pozițiilor și opiniilor acestora în cazul unor situații de natură conflictuală și crearea premiselor unei cooperări internaționale și ale soluționării conflictelor dintre comunități și state.

Prezenta cercetare încearcă să ofere o perspectivă nouă și unică în relațiile internaționale asupra sportului ca mijloc de soluționare a conflictelor dintre state și comunități. În plus, se încearcă elaborarea unor instrumente mai viabile care să influențeze procesul decizional și schimbarea politicilor în toate aspectele care țin de managementul sportiv, în conformitate cu un model bi-polar, creându-se astfel premisele unui anumit angajament din partea factorilor decizionali de a recurge la utilizarea sportului ca strategie de avansare în numeroase domenii, cum ar fi educația, economia, cultura și cooperarea.

Cercetarea a studiat pozițiile adoptate de către factorii decizionali în raport cu sporturile organizate ca instrument al avansării și progresului în domeniile vieții sociale din fiecare stat, precum și ca motor al soluționării situațiilor conflictuale.

Trebuie remarcat faptul că rezultatele cercetării au făcut posibilă elaborarea unui model inovativ bi-polar, care deschide noi perspective și oferă noi instrumente de generare a unui angajament din partea liderilor și factorilor decizionali din domeniul sportului și din cel al politicii, în direcția utilizării sportului ca instrument important și ca parte integrantă a procesului de îmbunătățire a relațiilor internaționale, a cooperării dintre comunități și state, precum ca mijloc de insuflare a valorilor universale și de consolidare a economiei. Modelul propus aici poate constitui și un ghid adresat specialiștilor din domeniul mass-media și celor din rețelele sociale privind utilizarea sportului în beneficiul societății, exercitând, în cele din urmă, un impact pozitiv asupra opiniei publice. Modelul va fi prezentat pe larg în prezenta lucrare.

Percepția generală este aceea că sportul are potențialul inerent de a conduce la o îmbunătățire a relațiilor internaționale de cooperare, de a schimba atitudinile grupurilor și liderilor, și chiar de a acționa asemeni unui catalizator al păcii dintre națiuni.

I .5 SINTEZA LITERATURII DE SPECIALITATE

Literatura de specialitate se referă pe larg la subiectul cooperării între țări; de pildă, într-un articol privind extinderea cooperării internaționale, Farer și Sisk (2010) subliniază faptul că în contemporaneitate, în cazul unor foarte diverse problematice precum războiul, utilizarea armelor, mediul înconjurător, economia, sărăcia extremă și bolile, se înregistrează reacții ale statelor la foarte ample și diverse provocări, uneori aceste reacții fiind raportate, într-o măsură semnificativă, la situația în sine.

Kinne (2013) este de părere că o cooperare între națiuni le poate ajuta pe acestea să discearnă existența unor avantaje reciproce pe care o astfel de cooperare le poate aduce, semnalând, totodată, posibilitatea unor consecințe precum neîncrederea și dezacordul privind întreg ansamblul conceperii sau suprimării colaborării la nivel instituțional. Specialistul invocă argumentele aduse de către Dai și Snidal (2010), care afirmă că „nu este ușor a coopera.” Chiar și atunci când statele manifestă preferințe similare, eforturile de colaborare ale acestora pot cădea victimă unor temeri legate de

nerespectarea termenilor cooperării sau de dezacordul privind co-partajarea beneficiilor (Stein, 1982, în Kinne 2013).

În principiu, putem afirma că strategia de creare a unor parteneriate între țări constituie o sursă pentru soluționarea problemelor comune și pentru atingerea unor obiective comune: se are în vedere aici „Utilizarea instituțiilor internaționale pentru avansarea obiectivelor” (Koremenos et al. 2001, pp. 762), „pentru conceperea unor tratate, acorduri și aranjamente legale menite să soluționeze probleme politice concrete” (Abbott & Snidal, 2000).

Pacea politică nu se exprimă exclusiv prin absența războiului. Unul dintre numeroasele aspecte ale păcii rezidă în colaborarea dintre state în diferite domenii, cum ar fi comerțul, proiectele comune din sfera turismului și a infrastructurii, precum și schimburile culturale și sportive. Acordurile și cooperarea dintre state reprezintă un stimul pentru dezvoltarea țărilor partenere din cadrul acestor acorduri, având efecte benefice asupra economiei regiunii respective.

Shuja (2001) observă că fiecare dintre statele membre ale comunității națiunilor și, în special, anumite sisteme politice interacționează, într-o anumită măsură sau alta, cu diferite alte societăți - de unde nevoia unei cooperări între acestea. Există state a căror securitate, economie și mod de viață depind, în foarte mare măsură, de comunitatea internațională. Altele pot să prospere într-un mod mai independent sau chiar autocratic. Atât pentru micile, cât și pentru marile state, supraviețuirea și bunăstarea depind de strânsa cooperare între acestea; prin urmare, numeroase asemenea state recunosc faptul că această colaborare reprezintă un factor productiv și că suveranitatea lor trebuie să se bazeze pe aceste premise. Acesta este cadrul la care aderă numeroase state, de cele mai multe ori. Este nevoie de un grad ridicat de cooperare între state pentru depășirea problemelor legate de violență, pentru soluționarea conflictelor și apărarea intereselor acestor state.

Odată cu sfârșitul Războiului Rece, colaborarea dintre organizații s-a dezvoltat rapid și intens, în special în Europa. Această nouă dinamică a fost canalizată în direcția relațiilor inter-organizaționale dintre membrii guvernului, secretariatele de stat și diverși alți factori. O asemenea situație este de natură să afecteze politica internațională. Un factor determinant în acest sens constă în intersectarea tot mai frecventă a competențelor sau funcțiilor pe plan geografic în cadrul organizațiilor; pe

măsură ce societățile se dezvoltă, funcțiile de mediu ale acestora încep să se suprapună, existând o nevoie tot mai crescută de cooperare (Biermann & Hofmann, 2008).

Problema conflictelor dintre state are rădăcini în antichitate. Premisa este aceea că în domeniul politicii externe, comportamentul unei țări poate fi explicat prin prisma unor caracteristici de ordin național, care includ și elemente precum dezvoltarea economică, politicile adoptate, soliditatea fundamentelor, stabilitatea sau instabilitatea politică, dimensiunea populației, independența politică, regimul intern, etc. Statul funcționează practic în interiorul acestui cadru și comportamentul său general se referă la totalitatea sferelor comportamentale menționate mai sus (Vincent, 1977).

Chiozza & Goemans (2004) semenalează rolul liderilor naționali în crearea conflictelor internaționale. Există studii axate pe importanța liderilor ca potențiali factori în acest sens, prin oferirea de noi perspective asupra unor problematici majore. Liderii au capacitatea de a lua decizii privind orice aspect de natură să aducă statul respectiv într-o stare de conflict. Cercetătorii au constatat de asemenea că, în general, poziția liderilor care decid să intre în conflict cu un alt stat nu poate fi influențată, așa cum e și cazul conflictului de interes în cadrul prezentei cercetări - și anume, conflictul israeliano-palestinian, în care au fost implicați liderul palestinian Yasser Arafat și liderul israelian Yitzhak Rabin. Ca în toate situațiile de conflict dintre grupări și state, se naște întrebarea privind oportunitatea și modalitatea de a ajunge la un dialog, comunicarea luând locul confruntărilor armate. Un efort în acest sens este esențial pentru a se ajunge la recunoașterea reciprocă, chiar și într-o situație în care recunoașterea ar putea fi interpretată ca echivalând cu o capitulare. Există momente când acest lucru chiar se întâmplă, așa s-a văzut în gestul istoric al strângerii de mână dintre Yitzhak Rabin și Yasser Arafat din data de 13 Septembrie 1993, transmisă în direct în întreaga lume.

Întrucât obiectivul prezentei cercetări este schimbarea de atitudine privind conflictul israeliano-palestinian prin intermediul sportului, devine necesară discutarea acestui conflict prin prisma literaturii de specialitate pe care se bazează studiul de față. Într-un articol publicat de către Arieli (2009) într-un cotidian norvegian, autorul se referă la mai multe elemente ale conflictului israeliano-palestinian. Înaintea Războiului de Șase Zile, ONU și SUA - care oferiseră, înainte de război, garanții Israelului privind libertatea de navigație și demilitarizarea Peninsulei Sinai, garanții care s-au dovedit a

fi lipsite de orice bază reală - au acceptat granițele din 1949, cel puțin în conformitate cu Rezoluția 242 emisă de Consiliul de Securitate la finele războiului. Deși rezoluția începe „subliniind caracterul inadmisibil al dobândirii de teritorii prin război”, textul acesteia continuă prin a afirma că Israelului i se va asigura pacea justă și durabilă prin „retragerea forțelor armate israeliene din teritoriile ocupate în timpul recentului conflict.” Așa a luat naștere formula „pământ pentru pace”, care ulterior a ghidat eforturile de soluționare a conflictului israeliano-palestinian; cu alte cuvinte, în schimbul retragerii din teritoriile ocupate în '67, se va garanta recunoașterea internațională a frontierelor de la 1949. Mai mult decât atât, rezoluția menționează că se va identifica o soluție justă a problemei refugiaților.

Sub conducerea lui Arafat și în conformitate cu rezoluția Ligii Arabe adoptată la Rabat, Maroc, în octombrie 1974, OEP și-a revendicat drepturile asupra Teritoriilor Ocupate, Cisiordania și Gaza, în virtutea faptului că fusese desemnată drept „reprezentantă legitimă exclusivă a poporului palestinian,” iar lui Arafat i s-a adresat chiar invitația de a se apărea în fața Adunării Generale a ONU. Această susținere i-a permis organizației să adopte un „Planul etapizat”, care conținea ideea emergentă a unui compromis cu Israelul, în pofida faptului că acesta din urmă considera că fusese vorba de o schimbare tactică și nu de una strategică, scopul explicit al organizației fiind, în această logică, distrugerea Israelului.

Sela (2002) sugerează că acest conflict israeliano-palestinian este un conflict între evrei, cetățeni ai Israelului, și arabii palestinieni. Acest conflict desfășurat între două populații diferite care trăiesc pe teritoriul israelian, între evrei și arabi, a început înainte de crearea acestui Stat și a continuat puternic după aceea. Deși, așa cum este utilizat el în prezent, termenul de „palestinian” nu a fost folosit înainte de crearea Statului Israel, semnificația actuală extinsă a expresiei „conflictul israeliano-palestinian” acoperă și începuturile conflictului dintre evreii și arabii din Țara lui Israel, incluzând, de asemenea, și confruntările armate dintre evreii din Țara lui Israel și arabii din Țara lui Israel din timpul perioadei otomane târzii și al perioadei Mandatului britanic.

Din perspectiva semnificației sale extinse, conflictul israeliano-palestinian trebuie privit, așa cum am menționat, ca parte a unui conflict mult mai amplu arabo- israelian. Cele șase aspecte principale care sunt în prezent în centrul litigiului dintre părți includ:

granițele definitive, statutul refugiaților palestinieni, controlul asupra Ierusalimului, distribuirea resurselor de apă între părți, așezările israeliene din Iudeea și Samaria, și a acordurile de securitate dintre părți.

Daoudi (2009) a examinat inițiativa arabă de pace cu Israelul, subliniind că inițiativa arabă de pace cu Israelul a fost lansată la Summit-ul arab ce s-a desfășurat la Beirut în luna martie a anului 2002. Prin aceasta, se cerea o pace amplă și cuprinzătoare cu Israelul, care să includă toate cele douăzeci și două de state arabe, recunoscând statul Israel și necesitatea stabilirii unor relații de normalitate cu acesta; toate acestea erau oferite în schimbul tuturor teritoriilor ocupate de către Israel în perioada Războiului de Șase Zile (1967). În 2006, această inițiativă a devenit un factor foarte important pentru inițiatorii arabi și pentru statele arabe care au încercat să reînvie acest efort. În consecință, la summit-ul Ligii Arabe de la Riad s-a trimis o declarație de andosare a acestei inițiative de pace: „Summit-ul reiterează aderarea tuturor țărilor arabe la inițiativa de pace, așa cum a fost ea aprobată la Summit-ul de la Beirut în anul 2002, sub aspectul tuturor componentelor acesteia, pe baza rezoluțiilor internaționale legitime și a principiile exprimate de către acestea în sensul încetării conflictului arabo-israelian, în sensul instaurării unei păci juste și cuprinzătoare, care să garanteze securitatea tuturor statelor din regiune și să le permită palestinienilor să înființeze un stat independent, având drept capitală Ierusalimul de Est”. Cu toate acestea, majoritatea celor implicați nu au fost entuziasmați de potențialul inițiativei; Israelul a aprobat destul de reticent respectiva inițiativă, Statele Unite și Uniunea Europeană afișând o atitudine moderată, raportându-se la acest eveniment ca la un nou summit arab neproductiv. Reacția Israelului a fost aceea de a afirma că nu detectează nimic nou în această propunere și inițiativă.

Palestinienii au reacționat pe cale armată împotriva dominației israeliene prin cele două „Intifade” din anii 1987 și 2000. La nouă ani de după cea de a Doua Intifadă, din septembrie 2000, la șaisprezece ani de la semnarea Acordurilor de la Oslo din septembrie 1993, se părea că o soluționare finală viabilă a conflictului dintre palestinieni și israelieni era chiar mai departe de a se realiza. Eforturile diplomatice ale administrației Bush, în special privind implementarea Parcurului pentru pace, idee reluată în cadrul Conferinței de la Annapolis din 2007, au ignorat problemele de fond ale conflictului, iar negocierile au fost ulterior respinse datorită faptului că accentul fusese pus pe tematica granițelor provizorii. Aceste tactici nu doar că au permis mai mult timp pentru consolidarea „faptelor din teren” ce puteau submina

negocierile finale, ci au favorizat și lipsa de viziune politică care a periclitat tentativele moderate de a „vinde” idea de pace către mase. Până nici negocierile de pe tărâm militar nu au reușit să soluționeze conflictul, iar lansarea rachetelor din Fâșia Gaza înspre coloniile israeliene a determinat represalii din partea Forțelor Aeriene Israeliene. Acest lucru a condus la Operațiunea „Toarnă Plumb”, o operațiune militară împotriva celor care lansaseră respectivele rachete, în decembrie 2008 și ianuarie 2009 (potrivit lui Hallward, 2011).

Prezenta lucrare studiază problema soluționării conflictelor dintre state și națiuni prin intermediul sportului, concentrându-se cu precădere asupra conflictului israeliano-palestinian. Pentru a rezolva această problemă, sporturile organizate sunt examinate mai jos ca reprezentând un posibil element care contribuie la soluționarea conflictelor dintre părți prin intermediul unor activități sportive comune.

II. METODOLOGIA CERCETĂRII

II.1 OBIECTIVELE CERCETĂRII

Prezenta cercetare a încercat să examineze măsura în care sportul influențează schimbarea percepțiilor și atitudinilor privind procesul de pace în rândul funcționarilor publici și al factorilor de decizie.

Obiectivul general a constat în elaborarea unui model care poate exemplifica modul în care cooperarea în domeniul activităților sportive poate schimba atitudinile privind procesele de pace dintre grupuri și națiuni.

II.2 IPOTEZA CERCETĂRII

Sporturile organizate îmbunătățesc relațiile și cooperarea dintre națiuni și state, conducând, de asemenea, la schimbări ale atitudinilor și opiniilor exprimate de către lideri și factorii de decizie. În plus, aceste sporturile organizate pot soluționa conflictele, promovând pacea și reducând fenomenul rasismului.

II.3 ÎNTREBĂRILE CERCETĂRII

1. Este angajarea în activități sportive organizate de natură să îmbunătățească relațiile dintre grupuri și națiuni și să promoveze pacea?
2. Este posibil ca o activitate sportivă să stârnească conflicte și, eventual, să ducă la un conflict armat între națiuni?
3. Care este percepția factorilor de decizie privind influența cooperării din domeniul sporturilor organizate asupra schimbării atitudinilor necesare pentru soluționarea conflictelor dintre națiuni?

II.4 VARIABILELE INDEPENDENTE

A fost administrat un interviu semi-structurat tuturor categoriilor profesionale intervievate din cadrul eșantionului de participanți.

Sexul, feminin vs. masculin

Sexul, coroborat cu religia

Sexul, coroborat cu naționalitatea, arabă/evreiască

Sexul, coroborat cu opțiunile politice, de dreapta/centru/stânga

Sexul, coroborat cu vârsta

Rolurile

Membri ai parlamentului

Jurnaliști

Manageri din domeniul sportului - Factorii decizionali din domeniul sportului

Variabila dependentă

Toate temele, de la 1 la 8

Temele secundare

Este de așteptat ca variabila independentă să afecteze variabila dependentă.

Efectul variabilei independente asupra variabilei dependente a fost examinat prin intermediul răspunsurilor subiecților intervievați. Am testat dacă genul subiectului - masculin sau feminin - a afectat în vreo măsură răspunsurile oferite. Am testat, de asemenea, și efectul variabilei independente și al tipologiei acestora asupra subiecților în funcție de vârstă, poziție politică, gen, naționalitate (arabi, evrei), etc.

II.5 ABORDAREA CERCETĂRII PRIN METODELE MIXTE

Prezenta cercetare a adoptat o abordare prin intermediul metodelor mixte, și anume, printr-o combinație a metodelor calitative și cantitative de culegere a datelor. Cercetarea bazată pe metodele mixte reprezintă o abordare a cercetării de specialitate în care sunt culese și analizate atât datele cantitative, cât și datele calitative (Creswell, 2004).

La nivel practic, cercetarea prin metode mixte se realizează pe baza unui design al cercetării în care se împletesc anumite premise filozofice și metode de investigație. Metodologic, respectivele premise filosofice orientează procesul de culegere și analiză a datelor și determină combinația de abordări calitative și cantitative în diferitele etape ale procesului de cercetare. Accentul se pune asupra culegerii, analizei și corelării datelor cantitative și calitative în cadrul unui și aceluiași studiu sau al unei serii de studii. Premisa centrală este aceea că o combinație a abordărilor cantitative și calitative oferă o mai bună înțelegere a problemelor investigate decât ar reuși să o facă fiecare abordare în parte (Creswell, 2006).

II.6 CERCETAREA CALITATIVĂ

Cercetarea calitativă este esențialmente un tip de cercetare utilizată pentru a înțelege cauzele, opiniile și motivațiile care stau la baza unui anumit fenomen investigat, oferind diferite perspective asupra problematicii analizate sau contribuind la elaborarea unor idei sau ipoteze în direcția cercetării cantitative.

Cercetarea calitativă este, de asemenea, utilizată și pentru a releva anumite tendințe de gândire și opinii care să permită o abordare de mai mare

profunzime a problematicii investigate (www.snapsurvey.com.susan, E. Wyse, 2011).

Mai mult decât atât, cercetătorii care recurg la o abordare calitativă studiază fenomenele în cadrele naturale ale acestora, în încercarea de a le înțelege sau de a le interpreta din punctul de vedere al semnificațiilor pe care oamenii le atribuie fenomenelor respective (Denzin, 1994). Motivul principal pentru care am optat pentru o cercetare calitativă constă în necesitatea de a ajunge la înțelegerea motivelor și motivațiilor subiacente problematicii studiate. În plus, cercetarea calitativă este utilă pentru a pune această problematică în perspectivă și pentru a genera idei și/sau ipoteze pentru o posibilă ulterioară cercetare cantitativă, precum și pentru a descoperi tendințele de gândire și de opinie predominante.

II.7 CERCETAREA CANTITATIVĂ

Cercetarea cantitativă constă, în esență, în culegerea de date numerice pentru a explica un anumit fenomen, analiza anumitor probleme și luându-se în mod natural pe utilizarea metodelor cantitative.

II.8 STUDIU DE CAZ

Studierea fenomenului sporturilor organizate și al gestionării de evenimente sportive. Pentru a ilustra aceste aspecte, am optat pentru un studiu de caz în care am explorat în profunzime maniera în care fenomenul analizat influențează factorii decizionali în ceea ce privește situațiilor conflictuale. Mai precis, referirea se face aici la conflictul arabo-israelian din Orientul Mijlociu.

II.9 DESIGNUL CERCETĂRII

	Obiectivul	Metodele cercetării	Eșantionul de participanți
Etapa 1: Cercetarea calitativă	De a schimba atitudinile factorilor decizionali cu privire la sportul organizat ca o modalitate de cooperare pentru îmbunătățirea relațiilor dintre	Interviuri semi-	18 membri ai Knessetului

	grupuri și națiuni	structurate	5 reporteri
	De a afla dacă este posibil ca activitatea sportivă să stârnească conflicte și, eventual, să conducă la războaie între națiuni.	Interviuri semi-structurate	18 membri ai Knessetului 5 reporteri
Etapa 2: Cercetarea cantitativă	De a măsura percepția factorilor decizionali privind impactul cooperării prin intermediul sporturilor organizate asupra soluționării conflictelor	Analiza statistică a rezultatelor obținute pe baza cercetării calitative	18 membri ai Knessetului 5 reporteri

II.10 EȘANTIONUL DE PARTICIPANȚI

Etapa 1: 18 membri ai parlamentului, proveniți din partide de stânga și de dreapta, evrei și arabi. 5 personalități cheie din domeniul presei și al media online (reporteri).

Etapa 2: 21 membri ai Knessetului.

Tabelele de mai jos ilustrează eșantionul de participanți.

Scopul lor este acela de a arăta că eșantionul este reprezentativ pentru populația investigată.

		Număr	Procentaj
Religia	Evreu	17	68.0
	Musulman	7	28.0
	Creștin	1	4.0
Orientarea politică	Centru stânga	15	60.0
	Centru dreapta	9	36.0

	Stânga	1	4.0
Sexul	Masculin	17	68.0
	Feminin	8	32.0
Vârsta	ani sub 40	6	24.0
	î 40 pesteani	19	76.0
Poziția	Parlamentar israelian	18	72.0
	Reporter sportiv israelian	5	20.0
	Oficial sportiv israelian	1	4.0
	Oficial sportiv palestinian	1	4.0
Educația	Studii nivel licență	9	39.1
	Masterat	10	43.5
	Doctorat	3	13.0
	Prof.	1	4.3
Total		25	100.0

	Vârsta		Sexul		Religia		
	sub 40	peste 40	Masculin	Feminin	Evreu	Musulman	Creștin
Parlamentar israelian	22.2%	77.8%	66.7%	33.3%	77.8%	22.2%	.0%
Reporter sportiv israelian	40.0%	60.0%	60.0%	40.0%	40.0%	40.0%	20.0%
Oficial sportiv israelian	.0%	100.0%	100.0%	.0%	100.0%	.0%	.0%

Oficial sportiv palestinian	.0%	100.0%	100.0%	.0%	.0%	100.0%	.0%
-----------------------------	-----	--------	--------	-----	-----	--------	-----

	Educație				Orientare politică		
	Studii nivel licență	Masterat	Doctorat	Prof.	Centru stânga	Centru dreapta	Stânga
Parlamentar israelian	43.8%	37.5%	12.5%	6.3%	55.6%	44.4%	.0%
Reporter sportiv israelian	40.0%	40.0%	20.0%	.0%	60.0%	20.0%	20.0%
Oficial sportiv israelian	.0%	100.0%	.0%	.0%	100.0%	.0%	.0%
Oficial sportiv palestinian	.0%	100.0%	.0%	.0%	100.0%	.0%	.0%

II.11 STADIUL 1 : CALITATIV

Culegerea de informații privind punctele de vedere și percepțiile factorilor de decizie din cadrul Statului Israel, arabi și evrei, privind sporturile ca element de promovare a păcii și cooperării internaționale. După analizarea conținutului utilizat pentru construirea categoriilor, a apărut nevoia unui al doilea stadiu, pentru a măsura importanța atribuită fiecărei categorii. Astfel, s-a realizat o măsurare statistică în cadrul unei cercetări cantitative, prezentând ordinea categoriilor în funcție de importanța atribuită acestora de către participanții la cercetare.

II.12 METODA DE CERCETARE: INTERVIURILE SEMI-STRUCTURATE

Interviul semi-structurat a fost ales ca fiind cea mai potrivită metodă de culegere a informațiilor privind subiectul de interes aici, întrucât acesta permite utilizarea întrebărilor preconstruite, în scopul de a clarifica problematica și de a formula întrebări suplimentare, ajungându-se astfel la aprofundarea și îmbogățirea datelor necesare pentru îndeplinirea obiectivelor cercetării. Trebuie remarcat faptul că interviul a fost înregistrat și transcris cu consimțământul tuturor părților.

II.13 METODELE UTILIZATE ÎN ANALIZA CALITATIVĂ - ANALIZA DE CONȚINUT

Analiza de conținut se referă la un set general de tehnici utile pentru analiza și înțelegerea textelor culese. Analiza este menită să determine sensul, scopul, sau efectul oricărui tip de comunicare. După interviuarea tuturor respondenților, parlamentari de pe întreg spectrul politic, arabi și evrei, bărbați și femei, jurnaliști și doi oficiali din domeniul sportului, am clasificat termenii și i-am sortat pe categorii, fiecare categorie fiind atribuită unei teme. S-au conturat opt teme în total.

II.14 Metodele utilizate în analiza cantitativă - cum au fost analizate datele și categoriile

S-a realizat o analiză cantitativă și au fost prelucrate rezultatele în conformitate cu categoriile și rezultatele desprinse din analiza calitativă, în scopul de a examina rezultatele de o manieră cantitativă. Se poate observa, de asemenea, că datele au fost translate în formă numerică. Pentru a vedea, în contextul rezultatelor, cine anume și câți dintre respondenți au oferit răspunsuri pozitive sau negative la categoriile calitative, în completarea analizei cantitative.

III. Rezultatele obținute pe baza cercetării calitative

Analiza conținutului, efectuată asupra datelor desprinse din interviurile administrate membrilor Knesset, a indicat existența a 8 teme și 49 de categorii. Interviurile au fost realizate în conformitate cu repartizarea respondenților în spectrul politic israelian; și anume, la centru-stânga și la centru-dreapta. Tendința care se reliefează din analiza interviurilor este aceea a inexistenței unei diferențe conceptuale între două partide politice ale Parlamentului israelian. Prin urmare, următoarele teme și categorii vor fi prezentate ca unitar.

Tema I: Sporturile organizate ca element de promovare a cooperării mutuale

Categorie	Citate
Înțelegerea între oameni	<i>„Fotbalul poate aduce înțelegere, făcându-i pe oameni să se asculte reciproc. Aceasta este, în mod clar, un lucru bun. Există o tradiție a inițiativelor de cooperare în jurul sportului organizat.”</i>
Respectul	<i>„Sportul le-a adus onoare la nivel internațional.”</i>
Cultura și educația	<i>„Cred că acest lucru este, de asemenea, un subiect care ține de cultură și educație.”</i>
Egalitatea	<i>„Dacă ne uităm, încă o dată, la egalitate și la integrare, în ceea ce le privește pe aceste persoane, dincolo de religie, rasă și sex ....”</i>
Factorul unificator	<i>„Avantajul sportului este că reprezintă un factor unificator care nu implică aspectul politic; sportul ne ajută să ne cunoaștem ca ființe umane.”</i>
Absența unui	<i>„Sportul e mai presus de interese, ar trebui să fie liber de</i>

interes special	<i>considerente politice. Sportul este curat.”.</i>
Cooperarea	<i>Sportul înseamnă colaborare și intensifică acțiunile de cooperare</i>

Tema 2: Sporturile organizate ca element de promovare a soluționării conflictelor

Categorie	Citate
Sancțiuni	<i>„Lumea descoperă sentimentele de fraternitate și unitate într-o asemenea măsură încât echipele care nu doresc să joace una împotriva celeilalte sunt expulzate din joc. Există un sistem internațional, cum ar fi Jocurile Olimpice, care le obligă să stea la un loc; chiar dacă nu se salută la nivel ceremonios, echipele pot pur și simplu să își dea mâna, și e chiar posibil să se simpatizeze reciproc.”</i>
Punte de întâlnire între lideri	<i>„Sportul simbolizează idealul de comuniune și solidaritate între oamenii din întreaga lume, indiferent de religie sau rasă. Jocurile Olimpice pot fi un punct de întâlnire fascinant pentru lideri. Sportul unește și unifică. Mulți lideri, chiar dacă sunt dușmani, pot găsi în sport o componentă care dizolvă tensiunile dintre oameni și acționează ca o punte între aceștia”.</i>
Mutual enjoyment	<i>„Oamenii vin și se bucură de joc împreună; Persoanele care au o viață normală se pot bucura de cele mai simple lucruri.”</i>
Sportul eliberează de stres	<i>„Mulți lideri, chiar dacă sunt dușmani, pot găsi în sport o componentă care dizolvă tensiunile dintre oameni.”</i>
Punte /limbaj internațional	<i>„Sportul reprezintă un limbaj internațional.”</i>

Reduce teama de „celălalt”	<i>„Interacțiunea și intuițiile care decurg din aceasta pot contribui la construirea de relații, pot reduce frica de „celălalt” și, într-o oarecare măsură, pot conduce la dezvoltarea unei identități comune.”</i>
----------------------------	---

Tema 5: Soluționarea conflictului arabo-israelian

Categorie	Citate
Proiecte comune	<i>„În conformitate cu proiectele comune ale Centrului Peres pentru Pace, este o greșeală să se utilizeze sportul ca instrument politic major. Proiectele celor care caută pacea ... “</i>
Un mare progres	<i>„Se poate realiza un progres major prin intermediul sporturilor...”</i>
Activități sportive controlate	<i>„Numai activitățile sportive controlate și între grupele de vârstă mai tinere, la copii care pot fi învățați, și sub supravegherea persoanelor responsabile din domeniul învățământului, de ambele părți.” „... și să aibă acces la sport ca la un instrument care poate construi punți de legătură între argumente sau chiar lăsa argumente deoparte, reamintindu-ne că suntem ființe umane.”</i>
Evenimentele sportive pot avea influență	<i>„Cred că ele pot avea o influență foarte mare pentru că în conflictul israeliano-palestinian de astăzi, problema nu cred că se pune în sensul trasării de frontiere, ci în acela al lipsei tot mai acute de încredere și al disperării tot mai crescute ca pacea să se poată realiza într-o bună zi; Declarațiile palestinene nu</i>

	<p><i>menționează acest lucru.</i></p> <p><i>Prin vitejia sportivilor se poate concepe o politică de cooperare între state în diverse domenii.”</i></p>
Simbolizează dorința	<p><i>„Declarațiile cresc în intensitate; iar atunci când planifici un eveniment sportiv care simbolizează, în cele din urmă, dorința de normalizare ... “</i></p>
Ca apel	<p><i>„Dacă se înlătură barierele religioase, etnice și politice, acesta este exact modul de a ajunge la mesajul care se regăsește și în sport. Poți dărâma prejudecățile și barierele. Prin sport devine posibilă așezarea la masa tratativelor și obligarea acestor lideri să ia și ei loc la această masă. Desigur, noi nu rezolvăm problemele prin sport.”</i></p>

Tema 6: Schimbarea opiniilor și atitudinilor

Categorie	Citate
Reprimarea sentimentelor rasiste	<p><i>„Utilizarea sportului pentru promovarea propriilor poziții privind reprimarea rasismul sau atenuarea unor asemenea poziții... Sportul popular implică un nivel semnificativ de contact fizic și oamenii se cunosc între ei și vorbesc unul cu celălalt. Nu e așa de simplu.</i></p> <p><i>Există un impact asupra educației și atmosferei publice, iar atitudinile publice resping violența și rasismul în sport. Cred că sportul trebuie să transmită mesajul educațional al competiției.”</i></p>
Înțelegerea „celuilalt”	<p><i>„Înțelegerea „celuilalt” în cadrul contactului cu ceilalți jucători...</i></p> <p><i>Modelul corect este aplicat la copii și tineri numai dacă acesta funcționează.”</i></p>

Indicarea direcției corecte	„Poate contribui la aceasta dacă se indică direcția cea bună; în funcție de ceea ce vrei de la sport. Dacă e vorba de direcția valorilor umane și a păcii cu „celălalt”, eu cred că sportul poate contribui la aceasta. Jocurile pot contribui la soluționarea conflictelor sau la schimbări de opinie.”
Schimbarea atitudinilor	<p>“Sportul poate schimba atitudini, dar nu trebuie să fie din cauza sportului în sine. În primul rând, se produce o întâlnire cu cealaltă echipă din teren și această cunoaștere poate schimba atitudinile - aceasta este calea sportului, dar nu doar a sportului.</p> <p>Are loc eliminarea prejudecăților, a zidurilor mentale, în termenii unei reconcilierii umane prin sport.</p> <p>Zidurile religioase, etnice și politice sunt eliminate și aici se află atracția exercitată de sport. Poți dărâma prejudecățile și barierele.”</p>
Poate fi avantajos	„Ar putea fi un avantaj în ochii mei. Acesta poate constitui un avantaj clar pentru că poți cunoaște oameni pe care nu i-ai mai întâlnit și sportul poate să fie o resursă de interacțiune umană și de interese comune.”
Egali, în aceeași clasă	„Contribuția sportului este aceea că aflându-se în aceeași oală sub presiune, unde toată lumea este egală, din aceeași clasă, și unde toată lumea poartă aceleași haine și operează de ambele părți ale conflictului, toată lumea acționează în același scop. Victoria echipei îți oferă posibilitatea și capacitatea de a te debarasa de prejudiciata împotriva celeilalte părți și de a vedea umanul dinlăuntrul celuilalt, putând deveni partenerul acestuia, în cadrul aceluiași efort.”

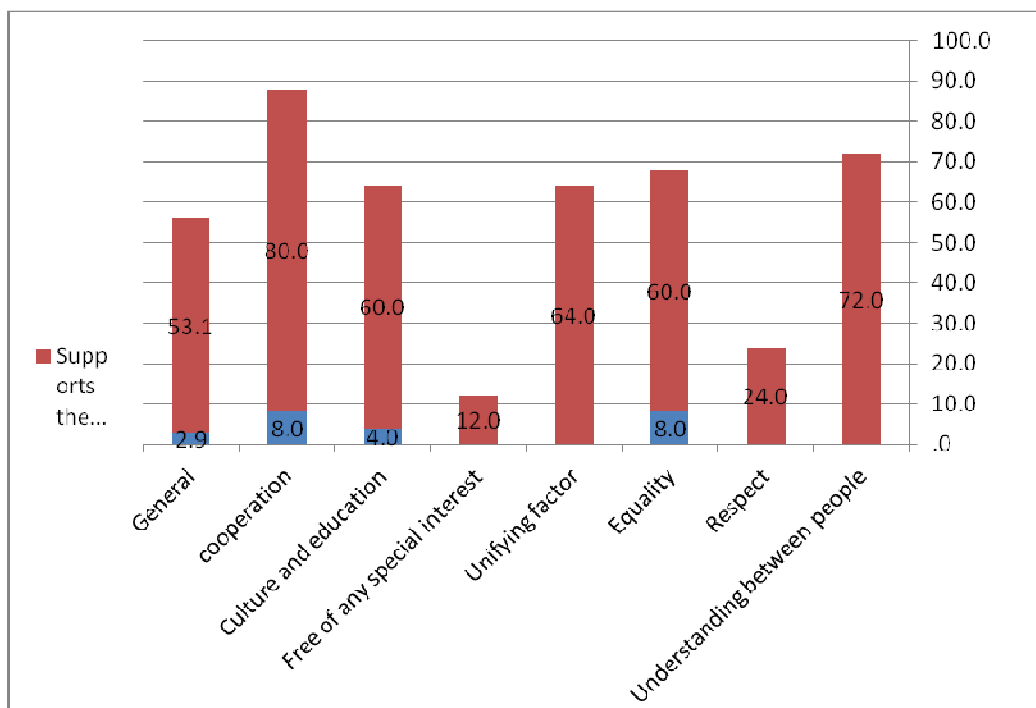
III .2 Rezultatele cantitative

După analiza interviurilor, am folosit instrumentele cantitative.

Prin urmare, mai jos se regăsesc graficele care descriu procentul fiecărui subiect.

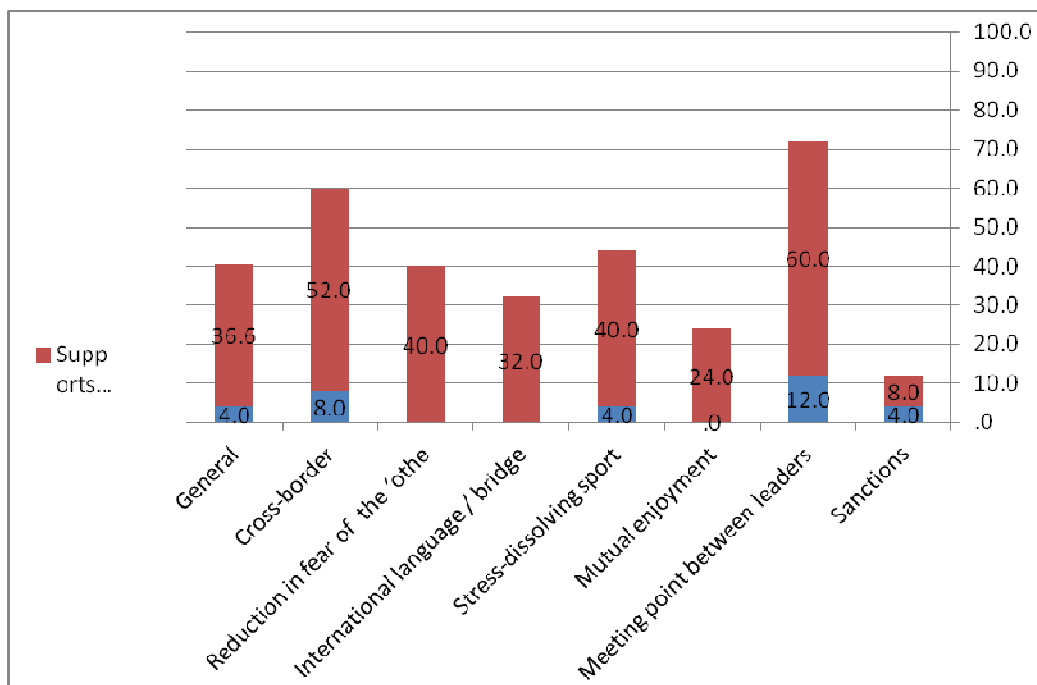
Primul grafic descrie toate componentele primului subiect, cum ar fi sportul organizat ca promotor al cooperării reciproce.

Tema : 1 Sporturile organizate ca promotoare ale cooperării mutuale

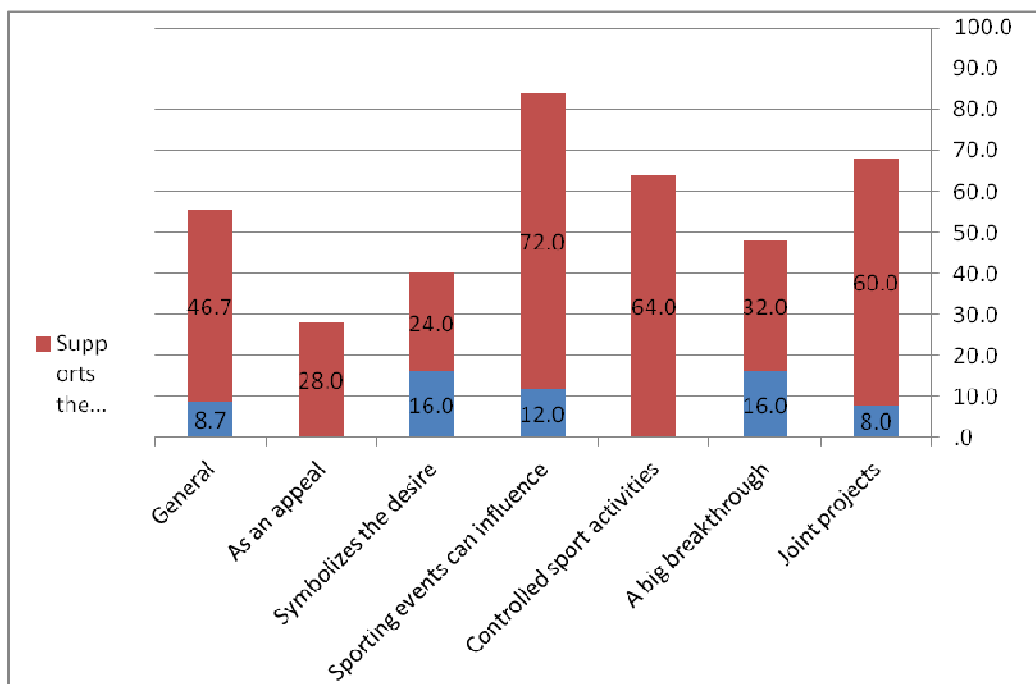
Așa cum putem vedea din primul grafic, majoritatea opiniilor persoanelor intervievate privind componentele au fost pozitive. Au existat câteva opinii pozitive privind componenta „absența vreunui interes anume”. Cu toate acestea, aproape toți cei intervievați au afirmat lucruri pozitive despre componenta „cooperare”, precum și despre componenta „înțelegerea între oameni”.

Tema: 2 Sportul organizat promovează soluționarea conflictelor

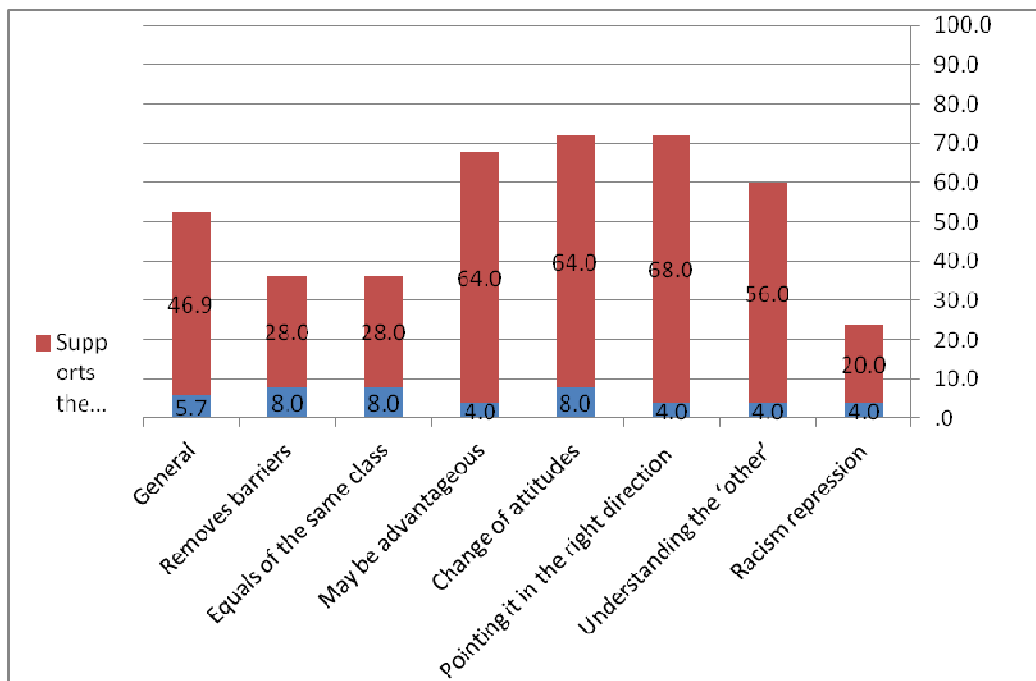
Putem vedea că la rubrica sancțiuni aproape că nu s-a răspuns sau că nu i s-a acordat atenție. Opt din 14 respondenți sprijină sancțiunile acordate și doar patru sunt împotriva noțiunii de „Punct de întâlnire între liderii”. A existat un acord deplin și s-au oferit răspunsuri pozitive referitor la evenimentele sportive, descrise ca o întâlnire între lideri. În plus, a existat un acord deplin privind „bucuria reciprocă” și „reducerea temerilor față de celălalt”. Alți respondenți nu i-au acordat atenție. Potrivit graficului, putem spune că sporturile organizate promovează soluționarea conflictelor.

Tema : 5 Soluționarea conflictului arabo-israelian

Răspunsurile prezintă o imagine semnificativă, exprimând, fără nici o rezervă, ideea conform căreia sportul organizat poate afecta procesul de pace. Există un număr semnificativ de opinii convergente privind sportul organizat și un număr mai redus de opinii contrare în acest sens. Un procent mare încurajează ideea unor „proiecte comune”. Devine evident că există un acord deplin asupra componentei pozitive de la subiectul nr. 5.

Tema :6 Schimbarea opiniilor și atitudinilor

IV.1 CONCLUZII

Concluziile desprinse din această cercetare indică faptul că organizarea de evenimente sportive poate influența cooperarea internațională. Organizarea de evenimente sportive poate conferi țării gazde imaginea unei economii puternice. Ele constituie un factor de marketing ca parte a interacțiunii cu toate autoritățile implicate în organizarea evenimentului, conducând, în cele din urmă, la o cooperare bazată pe interese comune între state.

Prezenta analiză demonstrează că sporturile organizate pot crea o mai bună înțelegere între oameni proveniți din diferite culturi și națiuni, ca rezultat al interacțiunii și cooperării dintre participanți.

Participarea la evenimente sportive organizate este asociată cu un sentiment extraordinar de onoare națională, accentuat de afișarea simbolurilor naționale, intonarea imnurilor și defilarea steagurilor.

O altă concluzie care se desprinde din prezenta discuție este faptul că sporturile și evenimentele sportive organizate pot promova educația și cultura, punând diferite culturi din întreaga lume în lumina reflectoarelor.

Mai mult decât atât, evenimentele sportive organizate pot egaliza statutul socio-economic al participanților în virtutea egalității impuse acestora - protocoale, regulamente, condiții și uniforme. Astfel, sporturile organizate și gestionate ar trebui privite ca reprezentând avantajul unificator, liber de constrângeri politice sau de altă natură, care conduce la eliminarea obstacolelor existente între participanți.

Se poate concluziona, de asemenea, că sporturile organizate reprezintă o resursă majoră, exploatabilă mai ales în direcția emancipării sau creșterii forței politice și economice. Prin urmare, sporturile organizate și evenimentele sportive internaționale ar trebui să fie văzute ca forțe de promovare a procesului de pace și de soluționare a conflictelor dintre grupuri și națiuni.

O altă concluzie desprinsă din această discuție este faptul că impunerea de sancțiuni echipelor care refuză să joace împotriva anumitor alte echipe, pe criterii etnice, religioase, naționale etc., sancțiuni care pot merge până la eliminarea acestor echipe dintr-un anumit turneu sau de la Jocurile Olimpice, va face loc exclusiv echipelor interesate de un joc „liber” de considerente politice sau de altă natură, promovând astfel cooperarea.

În aceste condiții, sporturile organizate și gestionarea evenimentelor sportive pot crea un punct de întâlnire fascinantă între echipele concurente și între liderii acestor echipe, în special în cadrul evenimentelor sportive internaționale, care aduc onoare și mândrie națională națiunilor participante, permițându-le acestora să își înalțe stindardele.

Această discuție demonstrează și faptul că organizarea de evenimente sportive poate aduce bucurie și empatie reciprocă pe baza experiențelor împărtășite de către sportivi, telespectatori și lideri. În plus, evenimente sportive se pot constitui într-un limbaj de circulație internațională, care leagă culturi, comunități, țări și popoare, simpla întâlnire a acestora creând un limbaj sportiv unic.

În pofida tuturor celor afirmate mai sus, organizarea de evenimente sportive poate conduce și la eliberarea de stres și poate promova reconcilierea în cadrul comunității

și dincolo de granițele acesteia, chiar și între state. Sporturile organizate și evenimentele sportive reprezintă un instrument de ameliorare a stresului în raport cu celălalt și ajută la construirea relațiilor dintre liderii echipelor sportive și țărilor respective, prin cunoaștere reciprocă și prin interacțiunea dintre indivizi și echipe. Gestionarea evenimentelor sportive poate crea premisele unei apropieri între oameni, poate consolida relațiile dintre indivizi, echipe și țări și poate determina interacțiuni pozitive între națiunile aflate în conflict. Pe de altă parte, evenimentele sportive pot conduce și la o creștere în amploare a conflictelor și tensiunilor.

O altă concluzie care decurge din această discuție este faptul că gestionarea și organizarea evenimentelor sportive poate conduce la relaxarea granițelor și eliminarea obstacolelor dintre țări și comunități. Sportul creează un spațiu al unității, un loc ideal pentru reînnoirea dialogului social și reducerea decalajelor existente între echipe, comunități și state.

Ele pot fi, de asemenea, un instrument puternic de dezvoltare a puterii economice și de piață, prin intermediul cooperării economice dintre state și liderii acestora, ca parte integrantă a evenimentelor respective.

Mai mult decât atât, managementul evenimentelor sportive poate influența numeroase alte zone care contribuie la promovarea procesului de pace și de soluționare a conflictelor, cum ar fi educația, cultura, capacitatea personală, onoarea și mândria națională, dar și la schimbarea opiniei publice; pe de altă parte, sporturile pot avea și efecte negative asupra conflictelor care pot escalada. Totul depinde de modul în care sunt gestionate evenimentele.

O altă concluzie a prezentei analize este aceea că sporturile organizate și evenimentele sportive constituie un instrument bi-polar. Pe de o parte, utilizarea lor corectă poate contribui la educație, la dezvoltarea valorilor și implementarea normelor, la reducerea violenței și a conflictului, ele dovedindu-și astfel utilitatea în procesul de prevenire a violenței. Pe de altă parte, utilizarea incorectă a acestora poate escalada în fenomene de violență și conflict.

Toate acestea conduc la înțelegerea ideii potrivit căreia sporturile organizate constituie atât un instrument socio-cultural, cât și un spațiu al întâlnirilor culturale, un spațiu care unește culturile și le aduce independentă individuală prin dobândirea

cunoașterii în raport cu diferite alte culturi. Ele constituie, de asemenea, o metodă de soluționare a problemelor culturale, devenind astfel posibilă prevenirea tensiunilor și promovându-se reconcilierea și camaraderia.

Sport poate reprezenta un instrument puternic de realizare a potențialului individual și de exprimare a aptitudinilor individuale, exercitând astfel o influență psiho-socială asupra individului, dar afectând și alte domenii.

Concluzia care se impune este aceea că nu a existat un număr suficient de evenimente sportive reciproce între palestinieni și arabi care ar fi putut aplana conflictul și ar fi putut încuraja colaborarea și recunoașterea reciprocă. Acest lucru înseamnă că sportul este foarte relevant pentru promovarea procesului de pace în Orientul Mijlociu. La urma urmei, sporturile organizate sunt deja utilizate de către lideri pentru a-și asigura publicitatea, în serviciul propriilor interese politice, reprezentând, așadar, un important instrument de soluționare a conflictelor, care creează o atmosferă mai bună în cadrul comunităților și echipelor din Israel. Prin urmare, sporturile organizate influențează în mod direct promovarea procesului de pace și reconcilierea dintre națiuni și state.

O concluzie suplimentară desprinsă din discuție este aceea că evenimentele sportive bine organizate și planificate, bazate pe stabilirea unor obiective clare, pot produce rezultate de cooperare, ele reprezentând un precursor al reconcilierii și promovării proceselor de pace.

Sporturile organizate pot afecta factorii de decizie în mod diferit, întrucât pentru aceștia, valoarea majoră reprezentată de sport rezidă în câștigul de ordin economic și politic. Astfel, ele constituie un instrument politic care poate promova procesele de reconciliere și pace între societăți și state, devenind chiar o parte a promovării proceselor de pace. Sporturile organizate pot afecta creșterea speranței de soluționare a conflictelor și consolidarea încrederii reciproce, încurajarea cooperării între echipe, comunități și țări.

În timpul evenimentelor sportive, părțile se adaptează la normalitate și resping violența, ca și componente esențiale ale întâlnirilor sportive și interacționării dintre indivizi, echipe și țări.

Concluzia majoră ce se desprinde din analiză este aceea că sporturile organizate și managementul evenimentelor sportive pot duce la desființarea atitudinilor și exprimărilor rasiste pe teren. Competițiile sportive se bucură de un mare respect, ele reprezentând valori universale ce obligă la un comportament adecvat, care să onoreze echipele și națiunile deopotrivă.

Concluzia ce rezultă din prezenta discuție este că sporturile organizate și evenimentele sportive ar putea conduce la recunoașterea celorlalți și la interacționarea pozitivă cu aceștia, la împărtășirea experiențelor și respectul reciproc, favorizând astfel un alt tip de confruntări și susținând ideea de pace între indivizi, grupuri și țări.

O altă concluzie ce decurge din această discuție este posibilitatea ca sporturile organizate și gestionarea evenimentelor sportive să provoace o pierdere a controlului și manifestări de naționalism excesiv, ceea ce poate degenera în acte de violență datorate simpatiei față de un anumit grup sau o anumită țară aflată sub pavilion, nemaivorbind și de afectarea intereselor politice și economice.

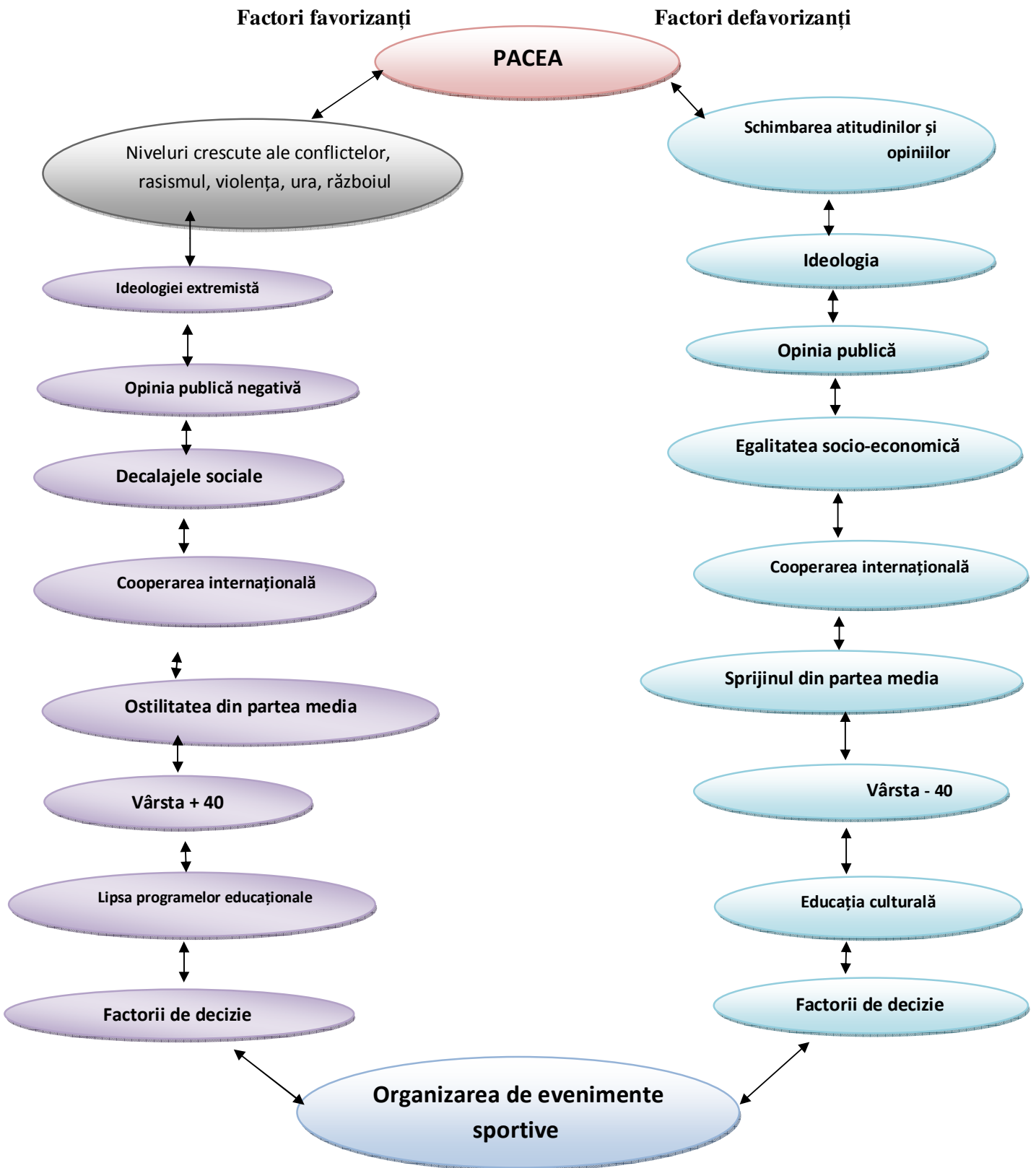
Principala concluzie reliefată pe baza prezentei analize este faptul că sporturile și evenimentele sportive gestionate pot crea punți de legătură între factorii de decizie și liderii de stat, determinându-i pe aceștia să își exprime dorința de a contribui la promovarea evenimentelor sportive internaționale și angajamentul de a dezvolta și consolida ideea că sporturile reprezintă un instrument de schimbare a opiniei publice, de stimulare a cooperării și de promovare a proceselor de pace.

IV .2 Un model privind schimbarea atitudinilor din societate față de legătura care există între organizarea de evenimente sportive și soluționarea prin cooperare a conflictelor

MODELUL BIPOLAR

Factori favorizanți/ defavorizanți

Modelul de față asigură premisele necesare procesului de soluționare a conflictelor dintre societățile și statele implicate în situații de conflict sau în dispute. Modelul este universal și potrivit pentru orice societate sau țară din lume, având în vedere că sportul organizat reprezintă un instrument de promovare a proceselor într-o diversitate de domenii din viața noastră de zi cu zi, întrucât sportul este iubit și plăcut de majoritatea oamenilor, fiind o formă de limbaj internațional, care asigură legătura dintre culturi, impunând, de asemenea, complianța comportamentală cu evenimentele sportive organizate.

IV.3 CONTRIBUȚIA PREZENȚEI CERCETĂRI LA CUNOAȘTERE

- Prezenta cercetare abordează în premieră efectul sporturilor bazate pe colaborare asupra schimbărilor atitudinale.
- Prezenta cercetare va contribui la dezvoltarea cunoașterii de natură să conducă la schimbarea atitudinilor privind procesul de pace.
- Prezenta cercetare va atrage atenția asupra modului de utilizare a sporturilor în vederea facilitării soluționării conflictelor locale și internaționale.

Referințe

www.snapsurvey.com.susan (13/8/2013)

Abbott, K.W. & Snidal, D. (2000) Hard and Soft Law in International Governance, in: **International Organization** 54 (3): 421 {456.

Al-Hajj, M. (1998). Multicultural Education in Israel in light of the peace process,

Multiculturalism in a Democratic and Shamir (eds)..Sagi, and R .Mautner, A In M.
[Hebrew. pp. 703-713:Jewish State, Tel Aviv: Ramot

Anderson, D.J. (2006) Qualitative and Quantitative Research, in: Greats & Evaluation Office, Impirical COE.

Anderson, V. (2009) Research Methods in Human Resource Management. In: Chartered Institute of Personnel and Development. London

Arieli, S. (2009) Israel and Palestine, a Brief History of the Negotiations, in: **Babylon**

Biermann, H.R. & Hofmann, S. (2008) **Cooperation among International Organizations – A Catalyst for Agency Slack?**, Paper prepared for the Panel “Delegation to international Organizations: Dilemmas and Resolutions”, Annual Meeting of the American Political Science Association, Boston

Chiozza, G. & Goemans, H.E. (July 2004) International Conflict and the Tenure of Leaders: Is War Still *Ex Post* Inefficient?, in: **American Journal of Political Science**, Vol. 48, No. 3, pp. 604–619

Creswell, J.W.(2006) **Qualitative Inquiry and Research Design: Choosing among Five Approaches**. SAGE Publication (CA)

Creswell, J.W .(2003) **Research Design: qualitative, quantitative and Mixed Methods Approaches** (2nd ed.). Thousand oaks, CA: sage

Daoudi, D.S.M. (December 2009) The Arab Peace Initiative, in: **Crosscurrent**, pp. 532-539

Denzin, Norman K. (Ed); Lincoln, Yvonna S. (Ed), (1994). Handbook of qualitative research. , (pp. 500-515). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc, xii, 643 pp.

Dai,X.&Snidal,D.(2010).international cooperation theory ,in the international studies Encyclopedia edited by .R.A. Denmark online edition Blackwell publishing ,6,4001-20.

Farere, t. & Sisk, T.D. (2010) Enhancing International Cooperation: Between History and Necessity, in: **Global Governance** 16, pp. 1-12

Hallward, M. (2011)Pursuing “Peace” in Israel/Palestine, in: **Journal of Third World Studies**, Vol. XXVIII, No. 1, pp. 185-202

Kinne, J.B. (May 2013) **Network Dynamics and the Evolution of International Cooperation**. School of Economic, Political, and Policy Sciences , The University of Texas at Dallas.

Koremenos, B., Lipson, C. & Snidal, D. (2001) The Rational Design of International Institutions, in: **International Organization** 55 (4): 761-800.

Sela, A. (ed.) (2002) Arab-Israel Conflict, in: **The Continuum Political Encyclopedia of the Middle East**. New York: Continuum

Shuja, S.M. (2001) **The Historical Myopia of International Relations**. A Contemporary Review, International Relations, Bond University, Australia

Wyse, A.E. (2011) The Similarity of Bookmark Cut Scores With Different Response Probability Values, in: Educational and Psychological Measurement